

Дамян Дамянов

В един дом...

В един дом, но във две различни стаи
живеем. И понякога се случва
един за друг с теб нищо да не знаем.
Освен това, че вече сме си скучни.

В един дом с теб живеем. Но кафето,
което ми вариш, и хляба, който
ти давам аз, не са май всичко, дето
ни свързва в битието тъй спокойно.

Спокойно ли? Така си мислят само
онези, дето гледат ни отвънка.
Спокойно ли? Спокойното го няма.
Стената го дели, макар и тънка.

И колко е спокойно – ний си знаем.
И само нощем три деца ни сбират.
И тънката стена на двете стаи
изчезва помежду ни. И всемирът

насън ни сбира само във прегръдка,
ах, за която друг път време няма!
В един дом с теб живеем, но за глътка
любов – къде ти време! Ей ни двама

които нищичко един за друг не знаят!
Не сме ли всъщност две планети с тебе?
И тъжно обитавайки две стаи,
все ще се срещнем някога в безкрая,
оставяйки две шепи топла пепел.

КРАЙ

© 2001 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Тая Николава

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие Аб, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8628>]